

*Viem len,
že môj otec
má veľké
ruky*

*Francesco
Micieli*

premedia

tiráž

FPU

Obsah

Denník jedného dieťaťa – Viem len, že môj otec má veľké ruky	6
Smiech oviec	97
Moja talianska cesta	199
Začiatok	201
Napred	202
Späť	212
Napred	226
Späť	239
Príchod	242
Pre Neapolčanku	245
Príchod	248
Doslov	267

Denník jedného dieťaťa

Viem len, že môj otec
má veľké ruky

Pre Katarinu

Mama mala vtedy asi obrovské brucho.
Bol február.
Ležala v posteli a čakala, kým nastúpia bolesti. Kíče,
čo zachvátia všetky svaly. Neskôr, len vpredu, me-
dzi úzkymi stehnami,
výkrik.
Bolo obdobie dažďov.
A ona sa pevne pridržala rúk starej mamy.
Je to chlapec,
oznámila teta otcovi, ktorý fajčil nazionali espor-
tazioni a pokorne v ruke držal čiapku.
Je to chlapec,
povedal oveľa neskôr doktor.
Dobre, výborne... chlapec... len z chlapcov je úžitok.
Prišiel aj farár s krížom a svätenou vodou, oči vy-
vrátené k nebu.
Boh dal,
povedal.
Cudzina vzala.

Otec je v cudzine.
Keď je človek v cudzine, je ďaleko.
Za horami.
Prísť sa dá iba raz do roka.
Pretože je otec ďaleko, posiela peniaze.
Aby sme mama a ja mohli žiť.

Svojho otca nepoznám.
Viem len, že má veľké ruky
A fúzy.
A keď príde, prinesie mi čokoládu
A mame šaty.
Potom poviem,
ďakujem, otec.

Moja sestra ochorela. Plače.

Všetci sme smutní.

Čakáme na dona Giovanniho, doktora.

Nechce prísť, pretože je noc a dievčatá sú aj tak nanič.

Predtým, ako som prišiel na svet,
mal som už jednu sestru, ale nikdy som ju nevidel.
Bola na zemi,
keď som tu ja ešte nebol.
A teraz, keď som tu,
je v nebi.

Mama sedí pri posteli.
Plače.
Moja malá sestrička sa viac nehýbe.
Je mŕtva, povie chorá teta a pohladí
ma po vlasoch.
Odišla do neba.
Čo tam robí?
Teta mlčí.
Čo robí sestrička v nebi?
Mama má zatvorené oči.
Vzlyká.
Teraz musím plakať aj ja.
Sestička sa viac nehýbe.
Je u Pána Boha a svätých,
hovorí farár pred malým kopčekom hlíny
a ľudia klopia oči.

Mŕtvi zostávajú na zemi dlho,
povie stará mama. Urobí veľké oči.
Mŕtvi sú okolo nás. Rozprávajú sa s nami.
Prichádzajú do našich snov.
Keď som v posteli, dívam sa,
či tu je moja mŕtva sestrička.

Otec pracuje vo fabrike.
Fabrika je veľký dom,
väčší ako naša kuchyňa.
Sú tam stroje.
S tými strojmi musí otec pracovať.
Vo fabrike slnko nesvieti,
lebo nemá okná.
Fabrika patrí jednému bohatému mužovi,
ako je don Antonio.
Keď človek pracuje vo fabrike,
dostáva peniaze.

Otec píše,
že býva na takom mieste, z ktorého vidieť len trošku
oblohy.
Je to miesto obkolesené horami,
ktoré naháňajú strach, keď je človek sám.

Mama nevie čítať.
Nesmela chodiť do školy.
Musela pracovať.
Listy od otca jej predčítava kňaz.
Modlievame sa preto o trochu viac.

Teraz chcú zasmoliť cesty.
Keď ich zasmolia,
bude sa vraj lepšie chodiť.
Aj oslom sa lepšie pôjde.
Z veľkej dediny v nížine prišli stroje,
ktoré všetko zasmolia.
Sú to diabolské stroje, hovoria starci
na piazzze a pľujú na zem,
ktorá ešte nie je zasmolená.